

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого ладу — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Р.б. Домі, на рої вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПЕРШОТРАВНЕВЕ СВЯТО У ВІННІПЕГУ.

Сьогорічне першотравневе свято у Вінніпегу визначилося двома виразними чертами: цілковитою відсутністю в демонстрації і на мітингу усіх місцевих лейбористських і соціалістичних фейкерів і класовою свідомістю тих робітників і робітниць, що в ньому взяли участь.

Минуліми роками у першотравневих демонстраціях брали участь бодей деякі лідери Независимої Партії Праці, Одної Великої Юнії, а навіть і блаженної пам'яті Соціалістичної Партії Канади. Їхні організації, звичайно, заявляли за участю в першотравневій демонстрації, посилали своїх делегатів до першотравневого комітету хоч в демонстрації членства тих організацій непомітно було. Зате брали участь хоч лідери, що зацікавлені були просто у власному адвертайзменті. Трейдс енд Лейбор Кавис'я, відома реакційна організація, в першотравнево свято участі не брала, але деякі поодинокі трейд-юнії мали своїх представників в першотравневому комітеті.

Замість допомогати, щоб першотравневе свято зробило наскільки можна найкращою маніфестацією класової свідомості місцевого робітництва, його протестом проти існуючого капіталістичного ладу, висловом його бажань і стремлень, виявленням міжнародної пролетарської солідарності, представники вище згаданих організацій звичайно тормутили всю працю першотравневого комітету. Вони нічого іншого не робили, щоб повести з собою бодей членів своїх організацій, яких не видно було у першотравневих демонстраціях. Виходило, що або тих членів у їхніх організаціях дуже мало, або класової свідомості у них нема, або одне й друге.

На першотравневих мітингах виступали ці лейбористські і соціалістичні лідери, говорили багато витертих фраз та "джоків" і кожного разу, замість закликів до солідарності робітників, вони нападали одні на других, а останнього року бувши лідер Соціалістичної Партії Канади, натяками атакував Комуністичну Партію. Це зовсім не викликало почувань робітничої солідарності і обурювало робітників. Одинокі комуністичні промовці давали відповідний і правильний вислів думкам і почуванням робітництва в день великого пролетарського свята.

Дійшло врешті до того, що цього року Независима Партія Праці, Одина Велика Юнія, так-же само, як і Трейдс енд Лейбор Кавис'я відмовилися зовсім брати участь в першотравневій демонстрації. Але представників своїх з першотравневого комітету не вищюфували, бо цих мабуть потрібно їм там було, щоб тормузити працю комітету. До того мабуть спекулювали це й на цьому, щоб мати претекст вислати своїх бесідників на першотравневий мітинг, якщо там збереться поважніше число робітників. Виправдання на те, устами адвермана Гіпса, дали так, що американські й канадські робітники уважають своїм святом "Лейбор Дей".

Отже й в питанню відносно робітничого свята пофундує оці всі колишні "великі революціонери", соціал-демократи і просто соціалісти, всієї Гіпси, Квіни, Айвенса, Росселі і їхні компанії, до позиції реакційних трейд-юнійних бюрократів. Першотравневе свято вже не для них, бо вони здебільша добились вигідних позицій в міській раді та провінціальному парламенті, а дехто нагріває кишені кодо льотерійних компетцій. Від робітників вони віддалилися, не живуть їхнім життям, не зацікавлені вже більше їхнім поступом і класовим освідомлюванням. Дбаючи про добру опінію у буржуазії, вони подожують з нью, що першотравневе робітниче свято, це "звичай європейських робітників", а тут робітники повинні приритуватися "Лейбор Дей", який їм встановила буржуазія для забав та гри і сама з ними цей день святкує. Вони теж той думки, що не слід робітникам встановлювати собі своє свято та виявляти спротив буржуазії і міжнародну робітничу солідарність, отже допомагати буржуазії поборювати першотравневе робітниче свято. Так поступають зрадники робітничої класи.

Проте першотравнева демонстрація у Вінніпегу відбулася не в меншому числі, чим минулого року і демонструвало вулицями міста, несучи численні таблички з революційними гаслами. Між цими гаслами замітні були такі, як: "Хай живе Комуністичний Інтернаціонал", "Бєробіття — пошесть капіталізму, комунізм — лікарство на нього", "Привіт Радянським Республікам", "Ради власних дітей робітники еднатяйтесь", "Робітнича молодь організується" і інші. Гасла ці найкраще виявляли класову свідомість демонстрантів. У демонстрації помітно було значно більше число робітниць і робітничої молоді, чим минулими роками. Демонстрацією провела місцева організація Комуністичної Партії.

Першотравнева демонстрація закінчилася масовим мітингом в Норквей-парку, в якому взяло участь поверх дві тисячі робітників. Говорило кілька промовців: Ніл Кроу, від манітобської секції Канадської Партії Праці (він заступає ту частину трейд-юніоністів, що ставиться прихильно до революційного робітничого руху), Леслі Моріс, від місцевої організації Комуністичної Партії, Едіт Генкакс, від організованого жіноцтва, М. Попович, від організованих українських робітників, Дж. Грег, від Ліги Комуністичної Молоді і Дж. Квін, мабуть від себе самого, бо його організація (Независима Партія Праці) заявляла проти першотравневої демонстрації і в ній участі не брала. Квін теж участі в демонстрації не брав, але на мітингу з'явився мабуть тому, щоб пригадати себе робітникам, бо набажаються вибори і треба буде з ними стрітнутися. Він же пам'ятає, що вибрано його тоді, як він чесно служив робітничим інтересам, голосами найрадикальнішого робітничого елемента в північному Вінніпегу.

Загально промови бесідників відповідали повазі і значно першотравневого свята і у всіх них відчувалося потребу міжнародної робітничої солідарності, тісного об'єднання робітничих радів в єдиному фронті проти капіталізму, боротьби проти майбутньої імперіалістичної війни, допомоги страйкуючим в Новій Скошії і т. д. Головно на положення в Новій Скошії звертали промовці свою увагу, як на разячий, близький приклад завзятої і важкої класової боротьби і її наслідків. Під час походу і при виході з парку збирали датки, з яких мабуть бути поповнені кошти першотравневої демонстрації, а решта буде відслана на допомогу страйкуючим майнерам в Новій Скошії. У демонстрантів весь час був бадьорий настрій і з одушевленням вітали вони заяви промовців про те, що працюючи цілого світа всупереч жорстоким переслідуванням і заборонам такі святкують першого травня святкують його вже в недалекому майбутньому, як свято своєї перемоги. Грімко вітали вони також згадки про свобідне й радісне святкування першого травня в Радянських Республіках.

Так святкувало робітництво Вінніпегу день першого травня всупереч бажанням буржуазії і її прихвостнів лейбор-фейкерів.

КІНЧАЮТЬ З ОСТАНКАМИ ПОМІЩИКІВ

Радянська влада першими своїми законами скасувала раз і назавжди поміщицьке право на землекористування. Декретом 26. жовтня 1917 року всю землю віддано було трудовому селянству.

Отже, де-яким поміщикам, які отверто не виступали проти радянської влади і не вели контрреволюційної роботи, — роб.-сел. влада дозволила брати трудову норму землі і працювати на ній без наймитів. Робітничо-селянський уряд звертав особливу увагу на те, щоб свою норму бувши поміщички обробляли по культурному. Тим би-вони крім користі, ніякого лиха трудящим не чинили.

До того — це часто-густо поміщички надіялися землею по постанові сільської громади.

Трудяче селянство вірило, що бувши поміщички своєю працею, на своїй трудовій нормі, допомагатимуть трудящим відродити сільське господарство.

Та цих надій бувши поміщички не виправдали. За сім років існування радянської влади виявилися, що бувши поміщички не те, що ведуть культурне господарство, а навпаки руйнують майно, яке їм повірили трудящі.

Під видом культурних сільсько-господарських артілей поміщички користувалися наймаю працю селянства і визискували його.

Коли це згадати, що всі бувши поміщички на протязі 7-ми років вороже ставилися до радянської влади, а деякі з них і активно вели контр-революційну роботу серед темних шарів селянства і тим шкодили в справі відродження сільсько-господарства, то стане ясным, чому Центральний Виконавчий Комітет Союзу Рад. Республік своєю постановою від 20. березня ц. р. позбавив бувших поміщичків права на землю та господарювання в тих маєтках, які до жовтня в 1917 р. цілком чи частково належали їм.

Увіравався терпєнь і в усіх трудящих і в робітничо-селянського уряду.

ПЛЕНУМ ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ.

Доповідь т. Зіновєва.

БІЛЬШОВИЗАЦІЯ КОМПАРТІЙ КОМІНТЕРНУ.

Імперіалізм паує, але його панування обмежено побояванням перед пролетарським авангардом, перед Комінтерном.

Навіть Лойд Джордж вважає становище Англії за тяжке. У Франції відбувається криза, на Балкани та в Польщі не помітно й саїду стабілізації. У Німеччині, не зважаючи на план Доса, помітно оживлення робітничого руху.

Між 1907 та 1917 рр. в Росії також була помітна стабілізація царату. Але, не зважаючи на це, більшовики продовжували революційну боротьбу тому, що розуміли роль суб'єктивного чинника. Ніхто не знає, чи довго триватиме період стабілізації, — це залежить і від робітничої класи і від комуністичної партії. У революційний період історія робить 7 верстові кроки. Після революції в 1848 р., 1871 та 1906 рр. робітничі класи були розбиті. Зараз не може бути й мови про розбиття робітничої класи, а лише про те, що революційні сили ще не досить зрілі.

Навіть в Угорщині, Фінляндії та Естонії рух звиває. Характерні риси нашої епохи відраїнються від колишніх революцій. Перш за все в Росії робітничі класи остаточно добились перемоги; народи Сходу прокинулися; ми живемо після світової війни при чому робітничі класи має більше досвіду; класова боротьба просякнута елементами громадянської війни; прокинулося селянство, чого не було в 1871 та 1905 рр.; робітничі класи не розбиті, як це було за старих революцій і, нарешті, існує Комінтерн.

Я перестерегаю проти тієї думки, що часткова стабілізація неодмінно мусить вести до ослаблення компартії. В період між 1907 та 1917 рр. меншовики глузували з нас і стверджували також, що з революцією "покінчено". Більшовики витримали 12 років і у жвртні сказали, "Покінчено не з революцією, а з соціал-демократичною бандою".

Переходячи до аналізу наслідків нових президентських виборів у Німеччині, докладаю

бутий уряд Бельгії мусить скоротити чужоземним капіталістам. Є багато підстав уважати, що майбутній уряд буде відповідно оброблений американськими банкірами для бельгійського видання плану Доса, по якому буде виплачено бельгійські борги і "пратовано" бельгійський франк. Отже Бельгія опиняється в руках чужоземних агентів. Після агентів французького комітету металургії на кон виступають слуги американських фінансистів.

Всі бельгійські буржуазні партії й соц. партія і П. Інтернаціоналу з легким серцем приймають таких опікунів. Лише комуністична партія, члени якої були кінцуті у в'язниці за те, що виступали проти окупанта Руру, хоче звільнити робітників з чужоземного ярма. І тому боротьба проти плану Доса і за скасування міжсоюзницьких боргів стоїть на передній комуністичної партії, як у виборчій боротьбі, так і в агітації серед широких мас трудящих.

ДРУГИЙ ПЛЕНУМ РАДИ СЕЛЯН СЬКОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Дня 9. квітня почався в Москві другий пленум Міжнародної Ради Селянського Ради.

Пленум вівали представники селянства Чехословаччини, Німеччини, Канади, Італії, Японії, Франції, Мексики, Ірландії, Індії, Індонезії, Болгарії, Республіки Українці, Злучених Держав, С.Р.С.Р., Узбекістану, Польщі, Південно-Славії, Якутії, Башкирії, Татарії, Білорусії, Бразилії, Норвегії, Фінляндії, Естонії, Румунії, Бєсарабії, Угорщини, Австрії.

По привітанню т. Калінін сказав: "Головне завдання Селянського Інтернаціоналу полягає в тому, щоб вислати свідомість серед селянства, переконати, що йому по дорозі з пролетаріатом."

Ідеали пролетаріату — це ідеали цілого трудящого людства. Тому ідеал робітника — це ідеал селянина.

Селянтерн мусить переконати світове селянство, що капіталістичний гнет лежить у самім соціальному капіталістичному ладу, що за нього неможливе існування вільної людської праці."

Після промови Калініна т. Девіс — Нєгр штату Міссісіпі в яскравій промові розповів про рабське існування Нєгрів на американських плантаціях та про те обурення, що закіпав в них.

"Неграм нічого втрачати, товариші, — каже Девіс, — вони мабуть вийти вірні спілчачники в боротьбі з світовим капіталізмом".

Далі пленум вівали представники народів трудящого жіноцтва Сходу.

З доповіддю про працю Селянського Інтернаціоналу виступив т. Домбаль, який сказав:

Селянтерн за минулий час налагодив звязок із селянськими організаціями кількох країн. У Франції останнього часу він утворив селянську раду і в недалекому майбутньому розвине свою роботу по всій країні. В Італії утворено лігу захисту селянства. Налагоджено звязок з селянськими організаціями Болгарії, Румунії, Греції і т. інш.

Особливо широко розвивалася робота в Чехословаччині, де провадиться енергійна кампанія за провід селянським рухом. Налагоджується звязок з фермерами північної Америки, Еспанії, Японії, Китаю, Індії. У південній Америці приєдналися до Селянтерну ліга сільсько-господарських комун, утворено базу для роботи в Еразлії, Перу і інших штатах.

Наше завдання в тому, щоби прискорити процес зближення селянства з робітничим класом, виваючи селянству правильний шлях боротьби. Поволі, але вірно, Селянтерн іде накресленим шляхом, щоб охопити всі селянські маси всього світу, з'єднати їх з робітничим класом в єдину непереможну силу.

В суботу, 9. травня комедія "ТОВАРИСТВО ПШИК" Приходьт до Укр. Р.б. Дому!

БЕЛЬГІЯ ПІД ЧУЖИМ КАПІТАЛОМ.

Вільна й незалежна Бельгія! її просяляють і в "національних" пєсах та в шкільних підручниках, по всіх усадках буржуазія галасує, що ті, що загинули підчас світової війни, принесли своє життя в жертву незалежності Бельгії!

В дійсності ж, Бельгія уникла панування німецького капіталу лише для того, щоби впасти під залежність французького та англійського капіталу — кожного з окрема і обох разом. Бельгія коаліційних міністерств з участю соціалістів (так званих "трьохпартійних"), як і Бельгія клерикально-ліберальних урядів є лише васьольною Бельгією, відданою на поталу чужоземному капіталу!

Політика хитання та дорожечі життя Гюманса була політикою послідовних поклонів до кабінетам Лондону, до кабінетам Паризю. В парламенті один посол характеризував цю політику плазуванням заявою, що бельгійський міністер не сміє чихнути в Паризі, не спитати дозволу в Лондоні. Уряди послы послы Конареве. У всіх арештуваннях брали участь військові відділи. По всій Волині провадяться труси в місцевих "Просвітах". У польському воеводстві арештовано більш 2,000 осіб.

"ТОВАРИСТВО ПШИК" на сцені Укр. Р.б. Дому в Вінніпегу в суботу 9. травня. Не забувайте, приходьт численно. Тикети по 35 і 25 центів.

ПАНИ СКАЖЕНЮТЬ.

Комуністичні послы польського союму опублікували повідомлення про арешти, винесені поліцією на Волині та Польщі. Число арештованих в однію тільки волинському воевідстві перевищає півтора тисячі осіб. Тюрми настільки переповнені, що у Володимирі-Волинському арештованих держат на площі біля будинку тюрми. Тюрма оточена будинком, яке нікого через площу не пропускає. Приносити їжу арештованим заборонено. Дозволяється тільки приносити воду у відрах. В Ковелі арештованих держат у кіно-театрі та в будинку школи. У Володимирі-Волинському арештовано більш 450 осіб. Над арештованими немилосердно знущаються: особливо дуже побило Миколу Панасевича. Побююючи за його життя. Між іншими арештовано сестру бувшого посла союму Луцкевича і велику групу Українців на чолі з Ганною Жижко. Ця група вже "просиділа два роки в тюрмі і лише недавно була звільнена.

У горюхівському повіті арештовано 1000 осіб. У самому Луцьку арештовано понад 100 осіб. Кілька родичів арештованих звернулися до лудського воеводи із скаргою на знущання, що їх чинить поліція над їхніми родичами. Воевода заспокоїв їх заявою, що "інтелігенцію не бють".

Особливо люто били в Луцькому селянина Барана, від якого вимагали видачі кулемета. В дубенському повіті арештовано 150 осіб. У володимирському повіті арештовано також кілька українських полів і редактора першого українського журналу "На варті". Арештовано, крім того, доктора Рахінського, др. Полянського й бувшого посла союму Конареве. У всіх арештуваннях брали участь військові відділи. По всій Волині провадяться труси в місцевих "Просвітах". У польському воеводстві арештовано більш 2,000 осіб.